

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 45 (635), 1. listopada 2023.

KRALJICA

XXVI nedjelja kroz godinu

Promijeniti se

*Znam da ne mogu naprijed
ako se ne promijenim,
a znam i to da se ne mogu promijeniti.
To je razlog moje bijede.*

*Znam da se moram svladavati,
i da to ne mogu
pa makar i kušao.*

*Nadvladaj me ti, moj Bože i Gospodine.
Promijeni me.*

*Kad ti staviš na me ruku
da me oslobodiš od mene,
rado ću prihvatiti sebe kakav jesam
i neću ti biti na putu.*

Zaustavit ću se pred tobom.

*Znam da sam zapreka
koju moraš nadvladati.*

Ljubi me ti da bih i ja mogao ljubiti sebe.

I. čitanje (Ez 18, 25-28), II. čitanje (Fil 2, 1-11)

Iz Evanđelja po Mateju (Mt 21, 28-32)

OBEĆANJA I IZVRŠENJA

Živimo u svijetu i društvu lijepih fraza i obećanja. Živimo civilizaciju reklame i ponude. Što je s izvršenjima? Na riječi je svatko dobar i plemenito opredijeljen. Danas u ovo reklamno vrijeme sve se pretvorilo u riječ i pohvalu. Sve se prodaje i time uljepšava. Nitko nije na riječima za mržnju, za ratove, za svađe... Svi smo za ljubav i plemenitost – na riječima. Ali opet, kao da više ne vrijedi ljudska riječ, kao da iza nje ne treba stajati čovjek cijelim svojim dostojanstvom.

Znači li i danas riječ čovjeka koji ju izriče ili nešto drugo? Nažalost, konstatacija je općenita da se osoba ne izjednačuje sa svojom riječi. U našoj tradiciji riječ je vrednovana. Ona je bila kao čovjekov brk, čovjekov ponos. Tko nije držao do svoje riječi nije bio čovjek. Što je od svega toga ostalo danas? Svi mi imamo iskustva da je puno lakše izreći lijepe i dobre riječi negoli učiniti lijepe i plemenite čine. Tako je uvijek bilo, kako vidimo i iz današnjeg Evanđelja.

To je kušnja svakoga od nas, svakoga čovjeka. I toga treba biti svjestan i nastojati da ne ostanemo samo na lijepim riječima i reklamama. Netko reče da je zadnje vrijeme humanističko samo na riječima ali ne na djelu. Kao da školovanje nauči riječima i na riječima opredjeljenje, ali vrlo slabo ili barem neadekvatno provođenje u djelo riječi. Da li je veća opasnost čovjeku teoretičaru, školovanom, da ostane samo na riječima, negoli neškolovanom čovjeku? Kršćanin i lijepe riječi.

Lijepa riječ otvara nebeska vrata, kaže narodna poslovice. Međutim, kao da ju Isus demantira, na prvi pogled. No, On također vrednuje lijepu riječ, ali traži da budemo identični lijepoj riječi. Ovo isto hoće reći i poslovice. Ona vrednuje lijepu riječ koja je izraz nutrine čovjekove. Lijepu riječ treba pratiti djelo, život. Takva identičnost, izgleda, da je bila jedino kod Isusa Krista, dok kod nas drugih ljudi uvijek postoji raskorak između riječi i djela.

Znale su zabluditi civilizacije zavodeći se lijepim riječima i obećanjima koja nisu slijedila djela i život. Koliko je ljudi zavedeno baš lijepim riječima, koliko prevara i svih nesreća iz lijepih riječi bez ikakvih djela?! Svi mi nasjednemo lijepim riječima, a i drugi su nasjeli našim lijepim riječima. Lijepa riječ koju prate plemenita djela – ideal je.

Krist govori o vjernicima koji su na riječima i vjerom opredijeljeni za dobro i plemenitost, za ljubav, a od svega tog ne učine ništa. Svoje riječi ne pretvaraju u djela. Riječ treba postati tijelo, pa je tek tada spasiteljska, kao i sam Isus Krist. Kao da su kršćani, radi svoje vjere, skloni lakom prihvaćanju i neizvršavanju obećanja. Normalnije im je prihvatiti i ne izvršiti nego li ne prihvatiti a izvršiti. Ova druga varijanta je češća kod "nevjernika" negoli kod vjernika.

Vjernici sve iz Evanđelja prihvaćaju, ali ne izvršavaju. Je li to farizeizam, koji Isus odbacuje i osuđuje? Farizejština i jest ta koja lijepo prihvaća i ne izvršava. Farizeizam nije licemjerje niti laž. Farizeizam je, skoro bi se moglo reći, karakterna crta. Lijepa reklama iz koje ne stoji odgovarajuća stvarnost. Isusu se više sviđao svjestan grješnik nego li lažan pravednik. Koliko li ima ljudi koji 'ne prihvaćaju' ni Evanđelje, ni kršćansko vjerovanje (ljubi Boga i bližnjega svoga), ali koji u svojem životu ostvaruju Isusov poziv.

Čak puno dosljednije i potpunije negoli oni koji vjeruju i koji se pozivaju na Isusa Krista. Tim Isus kaže da su bliže 'kraljevstvu Božjem' nego li oni koji misle da su već u njemu. U kontekstu današnjeg Evanđelja upitajmo se o našim ispovijedima. Sve prihvaćamo sve obećajmo, a malo od toga izvršimo. I tako se polagano formiramo u farizeje, što je nespojivo s Isusovim putom. Isto tako poznamo toliko 'nevjernika' koji ostvaruju Isusov poziv.

To su ti grješnici radi kojih je Isus došao. Oni su svjesni svoje nesavršenosti i grješnosti, pa tako 'odbačeni' bivaju bliže od onih 'bližih'. Oni koji su se opredijelili za stvaranje novog svijeta i novog čovjeka trebali bi biti vjerni svojim obećanjima i svojim riječima. Treba povratiti vrijednost (život) riječima. Ne smiju riječi ostati samo l'art pour l'art. Ne smije se ostati na praznim deklaracijama. Ne smijemo se pretvoriti u lažne reklame.

Kršćanstvo je uvijek bilo na plemenitim riječima, ali nažalost uvijek nije bilo na stvarnim djelima prema riječima. Koliko lažnosti u našem bratstvu, zajedništvu...? Božja je milost, pomoć, koji ispunjavaju riječi i ostvaruju djela Božja, tj. djela ljubavi i dobrote. Najidealnije bi bilo da imamo riječi prvoga sina i djela drugoga – iz današnjeg Evanđelja.

Najlošije je kad nema ni riječi ni djela! Isus je Riječ koja je postala Tijelo (Djelo). Na to smo svi pozvani.

Marijan Jurčević, OP